

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 13379/2555

พนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร นายสาคร ราชสมบัติจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่เจ้าพนักงานตำรวจจับกุม ท. ได้ขณะลักลอบขนยาเสพติดให้โทษจากจังหวัดมุกดาหารเพื่อจะไปส่งมอบให้ จ. และจำเลย ผู้ร่วมขบวนการซึ่งกำลังรอรับยาเสพติดให้โทษอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ถือได้ว่า ท. จ. และจำเลยมีเจตนาร่วมกระทำความผิดด้วยกันอยู่แล้ว การที่เจ้าพนักงานตำรวจนำตัว ท. เดินทางต่อไปยังกรุงเทพมหานครเพื่อนำยาเสพติดให้โทษไปส่งมอบให้ จ. และจำเลย จึงเป็นวิธีการแสวงหาหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ร่วมกระทำความผิด มิใช่เป็นการล่อให้บุคคลที่มีได้มีเจตนาในการกระทำความผิดอยู่ก่อนให้หลงกระทำความผิด การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อขยายผลจับกุมจำเลยของเจ้าพนักงานตำรวจ จึงไม่เป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยในขณะที่กำลังกระทำความผิดซึ่งหน้าโดยมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองจึงไม่ต้องมีหมายจับ ส่วนการที่ผู้จับกุมไม่ใส่กุญแจมือจำเลยย่อมเป็นดุลพินิจในการใช้วิธีควบคุมผู้ถูกจับเท่าที่จำเป็นเพื่อให้หลบหนี ความผิดฐานร่วมกันมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งมีผู้ร่วมกระทำความผิดสองคน ซึ่งเป็นความผิดต่อเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ จากที่ผู้ต้องหาคนหนึ่งนำยาเสพติดให้โทษติดตัวในขณะที่เดินทางผ่านอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อต่อมายังกรุงเทพมหานคร เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมผู้ต้องหาคนแรกได้ก่อนในท้องที่ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้ว พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้วซึ่งเป็นท้องที่ที่จับผู้ต้องหาได้ก่อน จึงเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ การที่เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมควบคุมตัวจำเลยและ ท. พร้อมด้วยยาเสพติดให้โทษของกลางส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้วทำการสอบสวน จึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1, 102 ริมเมทแอมเฟตามีนที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์น้ำหนัก 105.63 กรัม โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง และรองเท้าหนัง 1 คู่ ของกลางจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 (ที่ถูก ประกอบมาตรา 53) คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และปรับ 666,666.66 บาท ริมโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย หมายเลข 08 4785 2561 ของกลาง

ส่วนเมทแอมเฟตามีนที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์และรองเท้าของกลาง (ที่ถูก และ โทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย หมายเลข 08 6016 2967) ศาลมีคำสั่งให้รับในคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ 1353/2550 (คดีหมายเลขแดงที่ 1745/2550) ของศาลชั้นต้นแล้ว จึงไม่ต้องรับอีก ไม่ชำระ ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นฎีการับฟังได้เป็น ยุติว่า จำเลยถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมพร้อมตัวอาวุธปืนยาวสัสสุชาติลาว และมีการตรวจยึด เมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 1,193 เม็ด คำนวณเป็นน้ำหนักสาร บริสุทธิ์ได้ 22.926 กรัม และยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย 2 เครื่อง หมายเลข 08 6016 2967 และ 08 4785 2561 เป็นของกลาง มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิด ฐานร่วมกับตัวอาวุธปืนมีเมทแอมเฟตามีน 1,193 เม็ด ของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า พันตำรวจตรีอภิชาติและสิบตำรวจเอกพลภักดิ์ต่าง เบิกความได้สอดคล้องเชื่อมโยงสมเหตุสมผลมีรายละเอียดข้อเท็จจริงต่อเนื่องนับแต่การวางแผน จับกุมตัวอาวุธปืน จนขยายผลให้ตัวอาวุธปืนติดต่อกันตามหมายทางโทรศัพท์เพื่อส่งมอบเมท แอมเฟตามีนของกลางให้แก่จำเลย จนกระทั่งมีการส่งมอบและจับกุมจำเลยได้ตามแผนการที่วาง ไว้ พยานโจทก์ล้วนเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการไปตามอำนาจหน้าที่ ไม่เคยรู้จักและไม่มีสาเหตุ โกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระแวงสงสัยว่าจะกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลยให้ต้องรับโทษ โดยปราศจากมูลความจริง เชื่อว่าพยานโจทก์เบิกความไปตามความเป็นจริงตามที่ได้ปฏิบัติการ พยานโจทก์ดังกล่าวจึงมีน้ำหนักในการรับฟัง ที่จำเลยฎีกาอ้างว่า จำเลยรู้จักกับตัวอาวุธปืนเพราะ ตัวอาวุธปืนเคยใช้บริการรถแท็กซี่ของจำเลย ในวันเกิดเหตุตัวอาวุธปืนโทรศัพท์มาหาจำเลย เนื่องจากต้องการว่าจ้างรถของจำเลยแต่จำเลยไม่ว่าง ตัวอาวุธปืนพูดจาห้วนล้อมอ้างว่ามีธุระ จำเป็นจะคุยกับจำเลย ขอให้จำเลยออกไปพบที่บริเวณปากซอยอินทามระ 20 จำเลยจึงเดินออกไป จนถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวโดยไม่มีการนัดส่งมอบยาเสพติดให้โทษใด ๆ นั้น เป็นการยก ข้ออ้างขึ้นลอย ๆ โดยจำเลยไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาสนับสนุนให้ข้ออ้างของจำเลยน่าเชื่อถือ และที่จำเลยฎีกาอ้างว่าเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมตัวอาวุธปืนควรต้องควบคุมตัวตัวอาวุธปืน พร้อมนำยาเสพติดให้โทษของกลางส่งแก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี แต่เจ้าพนักงานตำรวจ ชุดจับกุมกลับคืนยาเสพติดให้โทษของกลางแก่ตัวอาวุธปืน เพื่อให้ตัวอาวุธปืนนำมอล่อซื้อที่ กรุงเทพมหานคร จึงต้องถือว่าเจ้าพนักงานตำรวจแสวงหาหลักฐานด้วยการกระทำความผิดกฎหมาย เสียเอง เห็นว่า เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวอาวุธปืนได้ขณะที่ลักลอบขนยาเสพติดให้โทษ ของกลางจากจังหวัดมุกดาหารเพื่อจะไปส่งมอบให้บุคคลอื่นต่อที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ร่วม ขบวนการ อันได้แก่นายจ่อยและชายอีกคนหนึ่งคือจำเลยซึ่งกำลังรอรับยาเสพติดให้โทษอยู่ ถือว่า ตัวอาวุธปืน นายจ่อยและจำเลยมีเจตนาร่วมกระทำความผิดด้วยกันอยู่แล้ว การที่เจ้าพนักงาน ตำรวจชุดจับกุมวางแผนขยายผลโดยนำตัวตัวอาวุธปืนเดินทางต่อไปยังกรุงเทพมหานคร เพื่อนำ ยาเสพติดให้โทษไปส่งมอบให้นายจ่อยและจำเลย จึงเป็นวิธีการแสวงหาหลักฐานเพื่อพิสูจน์ ความผิดของผู้ร่วมขบวนการ มิใช่เป็นการล่อให้บุคคลที่มีได้มีเจตนาในการกระทำความผิดอยู่ก่อน ให้หลงมากระทำความผิดแต่อย่างใด การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อ ขยายผลจับกุมจำเลยของเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมในคดีนี้ จึงไม่เป็นการกระทำที่ผิดต่อ กฎหมาย ดังนั้น พยานหลักฐานของโจทก์ที่ได้มาโดยวิธีดังกล่าวจึงรับฟังลงโทษจำเลยได้ ส่วนที่ จำเลยฎีกาว่า เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมหรือพนักงานสอบสวนคดีนี้ไม่มีเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับ

การใช้โทรศัพท์ติดต่อกันระหว่างท้าวแควิจิตรกับจำเลยมาแสดง จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการนัดหมายส่งมอบยาเสพติดให้โทษนั้น เห็นว่า ข้อมูลซึ่งนำมาสู่การจับกุมจำเลยได้ในภายหลังไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่ที่นัดหมายส่งมอบยาเสพติดให้โทษ เจ้าพนักงานตำรวจไม่ทราบข้อมูลเหล่านี้มาก่อน แต่เป็นข้อมูลที่ได้จากการโทรศัพท์ติดต่อกันนัดหมายระหว่างท้าวแควิจิตรกับจำเลยทั้งสิ้นอันแสดงว่าได้มีการติดต่อกันจริง ดังนั้น แม้โจทก์ไม่มีรายการการใช้โทรศัพท์ของบุคคลดังกล่าวมาแสดงต่อศาล ก็ไม่เป็นพิรุธแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยฎีกาอีกว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวจำเลยโดยไม่มีหมายจับ ไม่แจ้งข้อกล่าวหา และไม่ใส่กุญแจมือจำเลย อีกทั้งไม่มีเจ้าพนักงานตำรวจในท้องที่กรุงเทพมหานครร่วมจับกุมด้วย หลังจับกุมจำเลยก็ไม่ส่งตัวจำเลยต่อพนักงานสอบสวนในกรุงเทพมหานครอันเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุ แต่กลับควบคุมตัวจำเลยส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ให้ทำการสอบสวนเป็นการไม่ชอบ เห็นว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยในขณะที่จำเลยกำลังกระทำความผิดซึ่งหน้าโดยมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองจึงไม่ต้องมีหมายจับ และตามบันทึกการจับกุมมีข้อความระบุไว้ชัดเจนว่า เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมได้แจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยทราบแล้วในขณะที่จับกุม ส่วนการที่ผู้จับกุมไม่ใส่กุญแจมือจำเลยย่อมเป็นดุลพินิจในการใช้วิธีควบคุมผู้ถูกจับเท่าที่จำเป็นเพื่อให้หลบหนีจึงชอบแล้ว และเมื่อความผิดคดีนี้ผู้ต้องหาที่เป็นตัวการกระทำความผิดด้วยกันมีสองคนคือ ท้าวแควิจิตรกับจำเลย โดยได้ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นการผิดต่อเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ จากการที่ผู้ต้องหาคนหนึ่งนำยาเสพติดให้โทษติดตัวในขณะที่เดินทางผ่านอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อต่อมายังกรุงเทพมหานคร พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้วที่เกี่ยวข้องจึงมีอำนาจสอบสวน และเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมท้าวแควิจิตรผู้ต้องหาคนแรกได้ก่อนในท้องที่ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้ว พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้วซึ่งเป็นท้องที่ที่จับผู้ต้องหาได้ก่อน จึงเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมควบคุมตัวจำเลยและท้าวแควิจิตรพร้อมด้วยยาเสพติดให้โทษของกลางส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้วทำการสอบสวน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถือได้ว่าคดีนี้มีการสอบสวนโดยชอบ พนักงานอัยการโจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลงโทษจำเลยมาศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษปรับจำเลย 666,666.66 บาท โดยไม่ได้สั่งให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินกว่าหนึ่งปี จึงไม่อาจกักขังจำเลยแทนค่าปรับได้เกินกว่าหนึ่งปี ศาลฎีกาเห็นควรมีคำสั่งให้ชัดเจน พิพากษายืน ในกรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้ไม่เกินหนึ่งปี

องค์คณะ

นพวรรณ อินทรมพรรย์ · ไชยรงค์ คงจันทร์ · เปรมใจ กิตติคุณไพโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/13379/2555>